

ת"פ 18811/06/16 - אוחנה פנחס נגד מדינת ישראל,

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 18811-06-16
04 מאי 2017

לפני: כב' השופטת אורלי סלע - נשיאה

המבקש:

אוחנה פנחס
ע"י ב"כ: עו"ד קרינה קומרוב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל, (רשות האוכלוסין וההגירה)
ע"י ב"כ: עו"ד יצחק ששון

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם, אוחנה פנחס (להלן - הנאשם) לביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק.
2. המאשימה, מדינת ישראל - רשות האוכלוסין וההגירה (להלן - המאשימה) מתנגדת לבקשה.
3. כנגד הנאשם הוגש, ביום 8.6.2016, כתב אישום בו נטען כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הנאשם שימש כמנהל עבודה מוסמך במסגרת עבודות בנייה שבוצעו על ידי "צרפתי שמעון בע"מ" (להלן - חברת הבנייה).
- כתב האישום נגד הנאשם הוגש בגין אי גידור, עבירה על סעיפים 9(א) + 5 לתקנות בטיחות עבודה (עבודות בניה), התשמ"ח - 1988 (להלן - התקנות), ובגין הנחת כבל חשמלי בתוך מים, עבירה על פי סעיפים 165(ב) + 5 לתקנות.
4. בבקשתו טען ב"כ הנאשם, כי לאחר הגשת כתב האישום הוא פנה מספר פעמים לב"כ המאשימה על מנת לקבל את חומר החקירה בתיק, אולם מלוא חומר החקירה מעולם לא הומצא לו, גם לא לאחר הדיון שהתקיים בתיק. לטענת הנאשם, בחומר החקירה שנמסר לידי חסר חומר מהותי, כגון - עמודים שלמים מצו הבטיחות, עמודים מהפנקס הכללי ועמודים מתדפיס רשם החברות. מכאן, טוען הנאשם, כתב האישום הוגש מבלי שכלל החומרים היו בפני המאשימה. למסקנה זו הגיע הנאשם לאחר שב"כ המאשימה טען, בדיון שהתקיים ביום 5.1.2017, כי אין בידי את העמודים החסרים מצו הבטיחות.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם שאף אם יושלמו החומרים או לא יהיה בהם כדי לזכות את הנאשם כשלעצמו - אין בכח הדבר כדי לרפא את הפגם החמור בהתנהלות המאשימה אשר קבלה, מבלי שכל חומר החקירה פרוס בפניה, החלטה על הגשת כתב אישום.

הנאשם סבור כי הנסיבות כאמור עומדות בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, ולפיכך יש להורות על ביטול כתב האישום מכוח סעיף 149(10) ו - 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי).

5. לטענת המאשימה, אין בבקשת הנאשם עילה המצדיקה נקיטה באמצעי דרסטי של ביטול כתב אישום, ויש לברר את טענותיו לאחר שמיעת ראיות התביעה ועיון באותם מסמכים. נטען, כי מלוא חומר החקירה הועבר לרשות הנאשם.

במסגרת תגובתה, צירפה המאשימה את המסמכים החסרים והסבירה את הטעם להיעדרם של מסמכים אלה בחומר החקירה: **באשר לשלושת העמודים החסרים בצו הבטיחות** - המדובר בהנחיות לביצוע הצו וסעיפי חוק רלוונטיים שהועברו, יחד עם הצו, לחברת הבנייה בעת הליכי החקירה. **באשר לעמודים החסרים בפנקס הכללי** - בחומר החקירה מצויים העמודים הרלוונטיים לאישום מתוך הפנקס הכללי שצולמו על ידי המפקח מטעם המאשימה שערך את הביקורת והעמודים שלא צורפו, הם עמודים ריקים מתוכן, שאינם רלוונטיים לאישומים מושא כתב האישום ועל כן, גם לא הועתקו על ידי אותו מפקח. **באשר לעמודים החסרים מדו"ח רשם החברות** - המדובר בעמודים שאינם רלוונטיים לחומר החקירה, עמודים בהם מופיעה רשימת השעבודים של חברת הבנייה.

דין והכרעה -

6. הוראות סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי מעגנות את הטענות המקדמיות אותן רשאי נאשם לטעון וביניהן-

(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

במסגרת סעיף זה נטענת טענת "הגנה מן הצדק" שהוכרה בפסיקה והמאפשרת לבית הדין לבטל כתב אישום כאשר הגשתו או בירורו אינם עולים בקנה אחד עם קיומו של הליך פלילי ראוי והוגן.

אמת המידה לתחולת דוקטרינת "הגנה מן הצדק" הותוותה בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' ד"ר בורוביץ, (פ"ד נט (6) 776; 807-808), שם קבע בית המשפט העליון מבחן תלת שלבי -

בשלב הראשון על בית המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו;

בשלב השני על בית המשפט לבחון האם בקיום ההליך הפלילי, חרף הפגמים, יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות;

בשלב השלישי, מששוכנע בית המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות, עליו לבחון האם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים יותר מתונים ומידתיים מאשר ביטולו של כתב האישום.

בית המשפט העליון הדגיש כי "מצב דברים כזה אינו צפוי להתרחש אלא במקרים חריגים ביותר". בע"פ 3672/05 **טגר בע"מ נ' מדינת ישראל**, (21.10.2007) בית המשפט העליון חזר וקבע כי טענת ההגנה מן הצדק הייתה ונותרה טענה שיש לקבלה במקרים חריגים בלבד.

פסיקה זו אומצה על ידי בית הדין הארצי בע"פ 14/07 **מדינת ישראל נ' הום סנטר**, (22.11.2007) ובע"פ 25249-05-10 **מדינת ישראל נ' עלי עליאן**, (7.3.2011), שם נפסק -

"טענת הגנה מן הצדק הינה טענה קיצונית המתאימה למקרים מיוחדים בהם עצם קיומו של ההליך הפלילי כרוך בעיוות דין ופגיעה בתחושת הצדק עד כדי הצדקה לביטולו של כתב האישום בלי לדון בו לגופו. מעצם טיבם של דברים, קשת המקרים בהם ניתן לשקול קבלת טענה של הגנה מן הצדק מוגבלת והיא תחול במצבים בהם עצם קיומו של ההליך פוגע בזכויות הבסיסיות של הנאשם להליך תקין"

7. במקרה מושא ההחלטה - לא מצאתי כי בנסיבות האמורות של הגשת כתב האישום הייתה התנהגות בלתי נסבלת של הרשות אשר עולה כדי פגיעה בזכויות מהותיות או דיוניות של הנאשם או ביכולתו להתגונן כראוי בפני כתב האישום.

8. אין חולק כי לנאשם הועבר חומר החקירה בתיק. הגם שלשיטתו של הנאשם חומר החקירה שהועבר לו חסר, במסגרת הדיון מושא ההחלטה טענה המאשימה, תוך התייחסות לכל אחד מהמסמכים שציין ב"כ הנאשם, כי לא מדובר בחומר חסר כי אם במסמכים שנעדרו מחומר החקירה משהם אינם רלוונטיים לאישום.

9. נוכח זאת, ומשהובהר כי מלוא חומר החקירה הועבר לרשות הנאשם ללא הסתרתו וכי המסמכים שציין ב"כ הנאשם אינם רלוונטיים לאישום וכתב האישום לא מתבסס עליהם, הרי שבנסיבות אלה, התנהלות המאשימה אינה באה בגדר "התנהלות שערורייתית של הרשות" ואין מדובר במקרה חריג שבו עצם קיומו של ההליך הפלילי כרוך בעיוות דין ופגיעה בתחושת הצדק.

10. לאור האמור, אין בטענות הנאשם כדי להורות על ביטול כתב האישום ודין הבקשה להידחות.

11. סוף דבר - הבקשה נדחית.

12. נקבע להקראה ביום **11.5.2017** בשעה **10:00**.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ז, (04 מאי 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.